

ریحانه موسوی| خوش نویسی، هنری ریشه دار در فرهنگ و تمدن ایرانی است که ماندگاری آن، علاوه بر ذوق و مهارت هنرمندان، به فراهم بودن زمینه آموزش و حمایت از استادان و هنرجویان وابسته است. در مشهد، شهری که نام سلطانعلی مشهدی را در پیشینه هنری خود دارد، این هنر همچنان ظرفیت های فراوانی برای گسترش دارد، ظرفیتی که تحقق آن به زیرساخت های مناسب، دسترسی هنرجویان به آموزش و حمایت عملی از انجمن های هنری نیازمند است. آیین رونمایی از پوستر هفته خوش نویسی، رونمایی از فراخوان نخستین جشنواره خط تحریری استان و افتتاح نگارخانه «نی» در مجتمع سلطانعلی مشهدی، فرصتی برای طرح همین دغدغه ها بود. در این مراسم که با تأخیر نود دقیقه ای همراه بود و با حضور استاندار خراسان رضوی، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان، رئیس انجمن خوش نویسان مشهد و جمعی از هنرمندان خوش نویس در مجتمع سلطانعلی مشهدی برگزار شد. مسئولان از ضرورت گسترش آموزش خوش نویسی در مدارس و ایجاد فضا‌های فرهنگی سخن گفتند و رئیس انجمن خوش نویسان مشهد نیز با اشاره به مشکلات مالی و نبود فضای آموزشی ثابت، خواستار حمایت عملی برای حفظ و توسعه این هنر شد.

- ظرفیت مدارس برای گسترش آموزش خوش نویسی

استاندار خراسان رضوی در این مراسم با اشاره به جایگاه حوزه تمدنی خراسان و مسئولیت آن در پاسداشت و گسترش هنرهای اصیل ایرانی، بر ضرورت توسعه آموزش خوش نویسی تأکید کرد. غلامحسین مظفری با اشاره به جمعیت مشهد و خراسان رضوی گفت: مشهد به تنهایی از ۲۵ استان کشور جمعیت بیشتری دارد و خراسان رضوی حدود ۸ درصد جمعیت کشور را تشکیل می دهد. بنابراین، وظیفه ما ادامه مسیری است که سلطانعلی مشهدی در گذشته با تربیت شاگردان آغاز کرد و امروز انجمن خوش نویسان خراسان آن را دنبال می کند. وی با اشاره به فعالیت حدود هزار هنرجو در انجمن خوش نویسان خراسان افزود، این تعداد برای شهری مانند مشهد و آستانی با جمعیت خراسان رضوی بسیار کم است و باید برای گسترش آموزش این هنر برنامه ریزی کرد. استاندار خراسان رضوی با اشاره به روند ساخت مدارس در استان بیان کرد: از آغاز نهضت ساخت مدارس تا شهریور امسال، ۴۲۳ مدرسه ساخته شده است و این تعداد تا سال آینده به ۷۲۵ مدرسه خواهد رسید. بیشتر این مدارس تک شیفته هستند و می توان از ظرفیت آن ها در شیفت بعدازظهر برای برگزاری کلاس های خوش نویسی، نقاشی، طراحی و تئاتر استفاده کرد. مظفری با تأکید بر شعار «هر مدرسه، یک پنجره به سوی خوش نویسی» تصریح کرد: باید در شورای آموزش و پرورش و با همکاری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی و انجمن خوش نویسان، مصوبه ای تنظیم شود تا آموزش و پرورش موظف به در اختیار گذاشتن فضاهای مازاد خود برای فعالیت انجمن خوش نویسان باشد.

- مشارکت شهرداری در ایجاد فضاهای هنری

استاندار خراسان رضوی در بخش دیگری از سخنانش به ظرفیت شهرداری برای توسعه فضاهای فرهنگی و هنری اشاره کرد و گفت: تفاهم نامه ای میان شهرداری و مراکز بهداشت در دست اقدام است و شهرداری می تواند در قالب مسئولیت اجتماعی خود، برای ساخت فضاهای چند منظوره فرهنگی و هنری مشارکت کند. مظفری با اشاره به ضرورت توسعه کتابخانه ها افزود، در حوزه کتابخانه ها نیز باید سهم قانونی ۳ درصدی اعمال شود. اعتبار این بخش آماده است و تنها به تفاهم و همکاری بین بخشی نیاز دارد. وی همچنین با اشاره به محدودیت تخصیص اعتبارات دولتی، از وجود منابع مالی در دستگاه های اجرایی استان سخن گفت و بیان کرد: حدود ۳۸ هزار میلیارد تومان منابع آماده در دستگاه ها وجود دارد که مسائل آن ها حل شده و امکان هزینه کرد و انعقاد قرارداد با پیمانکاران برای آن ها فراهم است. استاندار خراسان رضوی با تأکید بر ضرورت استفاده از این ظرفیت ها برای ارتقای فعالیت های هنری بیان کرد، با فراهم شدن زیرساخت های مناسب، استادان به جای درگیری با دغدغه های مربوط به اجاره و بازسازی فضاها، می توانند تمرکز خود را بر ارتقای کیفیت فعالیت های هنری بگذارند. مظفری استعدادیابی نظام مند در حوزه خوش نویسی را ضروری دانست و گفت: آموزش و پرورش باید نقطه آغاز این چرخه باشد و با برنامه ریزی در فاصله مهر تا آذر هر سال، استعداد های هنری دانش آموزان را شناسایی کند. وی با اشاره به پیوند خوش نویسی با هویت ملی و تمدنی ایران افزود، بخش بزرگی از هویت تاریخی و تمدنی ما از طریق آثار هنری از نسلی به نسل دیگر منتقل شده است. بدون تردید، هیچ فناوری و ابزار مدرنی نمی تواند جایگزین اصالت این هنر شود. فناوری می تواند در معرفی آثار مؤثر باشد، اما هرگز جایگزین خود هنر نخواهد شد.

استاندار خراسان رضوی در پایان از تأسیس دانشکده هنر در دانشگاه فردوسی مشهد خبر داد و گفت: پیشنهاد اهالی فرهنگ و هنر استان با استقبال وزیر علوم روبه رو شده است و به زودی دانشکده هنر در دانشگاه فردوسی مشهد تأسیس خواهد شد.

- خوش نویسی: ترویج اخلاق و فرهنگ ایرانی و اسلامی

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی نیز در این مراسم، حمایت از خوش نویسی را زمینه ای برای ترویج اخلاق، مدارا و فرهنگ ایرانی و اسلامی دانست. حسین مسگرانی با تأکید بر ضرورت فراهم کردن بستر مناسب برای آموزش این هنر بیان کرد: اگر فرهنگ سراهای شهرداری و آموزش و پرورش فضاهایی را به برگزاری کلاس های خوش نویسی اختصاص دهند، زمینه توسعه این هنر بیش از گذشته فراهم خواهد شد.

وی با اشاره به پیشینه خوش نویسی در مشهد و نیشابور افزود، در شهر قزوین فعالیت های گسترده ای در حوزه خوش نویسی و نگارگری انجام می شود و با حمایت مسئولان می توان زمینه برگزاری رویداد های شاخص در این رشته ها را در مشهد نیز فراهم کرد.

- سهم اندک استادان از درآمد کلاس های خوش نویسی

محمدعلی فراستی رئیس انجمن خوش نویسان مشهد نیز با اشاره به جایگاه این انجمن در کشور، از مشکلات زیرساختی و اقتصادی پیش روی استادان و مدرسان این رشته سخن گفت و اظهار کرد: انجمن خوش نویسان مشهد به لطف هم جواری با حضرت رضا^(ع)، یکی از ارکان خوش نویسی کشور است. این انجمن سال گذشته از سوی انجمن خوش نویسان ایران و در میان بیش از ۳۵۰ شعبه کشور، به عنوان انجمن برتر شناخته شد. وی با اشاره به مشکلات مالی انجمن خوش نویسان مشهد تصریح کرد: انجمن نهادی غیردولتی است و بودجه ای دریافت نمی کند؛ به همین دلیل، برای تأمین هزینه های فعالیت خود تا حد زیادی به شهریه هنرجویان و درآمد کلاس های آموزشی متکی است. یکی از مشکلات اصلی ما، نداشتن فضای آموزشی ثابت است و به همین دلیل ناچاریم از مکان های اجاره ای استفاده کنیم. رئیس انجمن خوش نویسان مشهد ادامه داد: بخش درخورتوجهی از درآمد کلاس ها صرف اجاره بها می شود و سهم اندکی برای حق التدریس استادان باقی می ماند؛ سهمی که با تجربه و جایگاه آنان تناسب کافی ندارد. این شرایط، حفظ انگیزه مدرسان و جذب و نگهداشت استادان توانمند را دشوار کرده و در نهایت، مانعی در مسیر افزایش تعداد هنرجویان است.

نگاهی به نقش آفرینی بازیگرانی که چهره های متفاوت حرفه پرستاری را به تصویر کشیده اند

وقتی پرستاران قهرمان قصه های سینمایی شوند

تبدیل کرده است. سینمای ایران نیز در سال های گذشته، پرستاران متفاوتی را به تصویر کشیده است: از زنانی که در روزهای جنگ برای نجات مجروحان جان خود را به خطر می اندازند تا پرستارانی که در سکوت بیمارستان، با رنج بیماران و

روایت عشق در بیمارستان جنگی

و تردیدهای عاطفی او را باورپذیر می کند. «شیدا» از نقش آفرینی های تحسین شده این بازیگر است و برای او نامزدی سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول زن جشنواره هفدهم فیلم فجر را به همراه داشت.

در فیلم «شیدا» ساخته کمال تبریزی، لیلا حاتمی نقش پرستاری به نام شیدا را بازی می کند که در روزهای دفاع مقدس از فرهاد، رزمنده ای مجروح از ناحیه چشم، مراقبت می کند. شیدا به توصیه یکی از نزدیکان فرهاد برای او قرآن می خواند، کاری که به تدریج به شکل گیری رابطه ای عاطفی میان آن دو می انجامد. فرهاد نیز پیش از آنکه چهره شیدارا ببیند، به صدای او و توجهی که به وضعیتش دارد دل می بندد. این روایت، در عین شرح دلدادگی شیدا و فرهاد، روایتگر تلاش و ایثار پرستاران در دوران دفاع مقدس هم هست. حاتمی نیز با بازی آرام و کنترل شده خود، مهریانی پرستار

وقتی آتش بس هم به بیمارستان امان نداد

شمایل زنی را به تصویر بکشد که عشق و تعهدش در نجات بیماران درهم تنیده است. بازی او برگ برنده فیلم به شمار می رود و برایش سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول زن جشنواره سی ام فیلم فجر و تندیس جشن خانه سینما را به همراه داشت.

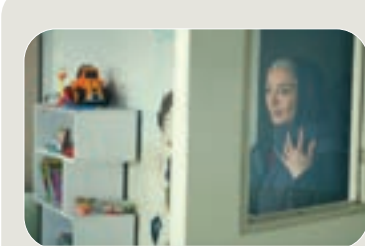
در فیلم «روزهای زندگی» ساخته پرویز شیخ طادی، هنگامه قاضیانی نقش لیلا را بازی می کند که در کنار همسرش، دکتر امیرعلی علوی، در بیمارستانی صحرایی به مجروحان رسیدگی می کند. داستان در روزهای پایانی جنگ می گذرد. زمانی که پذیرش قطعنامه امید به پایان درگیری ها رزنده می کند، اما حملات دوباره دشمن، کارکنان بیمارستان و مجروحان را در موقعیتی بحرانی قرار می دهد. شیخ طادی در این فیلم تلاش کرده بخشی از جان فشانی های پزشکان و پرستاران را روی پرده آورد. قاضیانی نیز با ترکیب عواطف شخصی و مسئولیت حرفه ای، به خوبی توانسته

حضور در خط مقدم

راه نمی کند. رضوی در این نقش، پرستاری را به تصویر می کشد که مراقبت از بیمار برایش تنها یک وظیفه شغلی نیست، بلکه تعهدی انسانی است که تا آخرین توان به آن پایبند می ماند. او در این فیلم یکی از متفاوت ترین تصویرهای زنان در سینمای دفاع مقدس را ثبت کرده است.

به دنبال تحقق آرزوهای کودکان بیمار

کودکی را نیز داشته باشند. پناهی ها با شوخی، صمیمیت و رفتاری متناسب با دنیای کودکان، شخصیتی مهربان و باورپذیر می سازد. در این فیلم، مراقبت از بیمار تنها به درمان جسم محدود نیست، توجه به آرزوها و نیازهای عاطفی کودکان نیز بخشی از مسئولیت پرستار است.

پرستار در لحظه های ترس، درد و انتظار، همراه بیمار و خانواده اوست و گاهی با مهریانی و حضورش، مرهمی بر رنجی می شود که درمان به تنهایی از پس آن بر نمی آید. همین وجه انسانی، پرستاری را به ظرفیتی قابل توجه برای روایت سینمایی

شکیبا افخمی راد

پرستاری از آن حرفه هایی است که معنایش به مراقبت از بیمار و انجام وظایف درمانی محدود نمی شود.

زنی که برای نجات ۴ نوزاد در شهر ماند

و در موقعیتی بحرانی، هم زمان مراقب کودکان و مجروحان است. سجادیه برای این نقش، سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول زن جشنواره پانزدهم فیلم فجر و تندیس نخستین جشن خانه سینما را دریافت کرد.

گلچهره سجادیه در فیلم «سرزمین خورشید» ساخته احمدرضا درویش، نقش هانیه، امدادگر و پرستاری را بازی می کند که در روزهای اشغال خرمشهر، میان ترک شهر و ماندن برای نجات مجروحان، دومی را انتخاب می کند. او که ابتدا قصد دارد همراه دو فرزندش شهر را ترک کند، در ادامه مسئولیت نجات چهار نوزاد را برعهده می گیرد و باید در میان حملات دشمن، آن ها را به مقصد برساند. آنچه بازی سجادیه را ماندگار می کند، ترکیب صلابت و عطف در شخصیت هانیه است. او زنی را به تصویر می کشد که با وجود ترس و خطر، از مسئولیت خود دست نمی کشد

در میان پرستاری و مادری

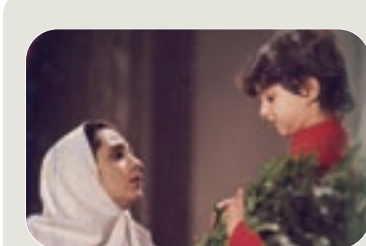
است. ملاقلی پور ضمن نمایش گوشه ای از رنج پرستاران با پیوند زدن تجربه پرستاری و مادری، یادآوری می کند که پیامدهای جنگ با پایان درگیری ها تمام نمی شود و گاه تا سال ها در جسم و زندگی بازماندگان باقی می ماند. بازی فراهانی نیز برای این فیلم تحسین منتقدان را به همراه داشت.

پرستاری که فراتر از وظیفه اش رفت

باورپذیر است، زنی که مراقبت از بیمار را جدی می گیرد و در موقعیت های حساس، فراتر از انجام وظایف اداری عمل می کند. این نقش برای مقدی سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل زن جشنواره سی و دوم فیلم فجر را به همراه داشت.

مراقبت از یک مجروح جنگی

پرستار را در بستر جنگ روایت می کند. در این فیلم، پرستار قهرمان اصلی یک روایت جنگی نیست، اما حضورش مسیر داستان را شکل می دهد. مهناز افضلی نیز بازی پذیرفته شده ای در فیلم «پرستار شب» دارد و توانسته حالات مختلف یک انسان را در موقعیت های متضاد به خوبی به تصویر بکشد.

در فیلم «پرستار شب» ساخته محمدعلی نجفی، مهناز افضلی نقش ماری، زن جوان مسیحی ای را بازی می کند که مسئولیت مراقبت از یک رزمنده زخمی را برعهده می گیرد. ماری احساس می کند چهره مجروح برایش آشناست و در طول مراقبت از او، می کوشد راز این آشنایی را کشف کند. نامه هایی که همراه رزمنده است نیز او را به درک تازه ای از زندگی می رساند. با مرگ مجروح، ماری درمی یابد که او حامل پیامی از سوی یکی از آشنایانش بوده که در جبهه کشته شده است. درواقع رویارویی ماری با رنج و سرنوشت بیمار، نگاه او را به زندگی تغییر می دهد. «پرستار شب» از نمونه های سینمایی است که پیوند میان مراقبت از بیمار و تجربه های عاطفی و معنوی